

ÎN C H E I E R E

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecători – Sveatoslav Moldovan, Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Brinișter Igor, în interesele lui Arion Cristina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Chișinău-gaz” împotriva lui Arion Cristina privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către reprezentantul lui Arion Cristina, avocatul Brinișter Igor și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 martie 2015,

c o n s t a t ă:

La 25 noiembrie 2015, SRL „Chișinău-gaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Arion Cristina privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că între SRL „Chișinău-gaz” și Arion Cristina a fost încheiat contractul de furnizare a gazelor naturale nr. 9255 din 08 iunie 2007, fiind deschis contul personal și facturat corespunzător consumul de gaze naturale.

Mai indică că în conformitate cu prevederile contractuale, SRL „Chișinău-gaz” s-a obligat să furnizeze gaze naturale, iar consumatorul Arion Cristina s-a obligat să achite contravaloarea gazelor naturale consumate, astfel, invocă că de către furnizor au fost respectate în întregime și cu bună credință obligațiile asumate, însă, consumatorul Arion Cristina prin neexecutarea obligațiilor sale a acumulat o datorie față de reclamant în sumă de 9388, 54 lei, ceea ce se confirmă prin extrasul din contul personal nr. 9255, pe perioada martie 2012-mai 2012, când a fost deconectată instalația de utilizare de la rețea.

Reclamantul SRL „Chișinău-gaz” solicită de a încasa de la Arion Cristina în beneficiul acesteia, cu titlu de datorie, suma de 9388, 54 lei, cît și taxa de stat în sumă de 281 lei, în total suma de 9670, 54 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 30 martie 2015, acţiunea înaintată de către SRL „Chişinău-gaz” a fost admisă, s-a încasat de la Arion Cristina în beneficiul SRL „Chişinău-gaz” suma de 9388, 54 lei cu titlu de datorie şi suma de 281, 65 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 08 octombrie 2015, a fost respins apelul declarat de către reprezentantul lui Arion Cristina, avocatul Brinişter Igor şi menţinută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 30 martie 2015.

La 16 decembrie 2015, avocatul Brinişter Igor, în interesele lui Arion Cristina a declarat recurs împotriva deciziei instanţei de apel, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curţii de Apel Chişinău din 08 octombrie 2015 şi a hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 30 martie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă acţiunea înaintată de către SRL „Chişinău-gaz” împotriva lui Arion Cristina privind încasare datoriei.

În motivarea cererii de recurs a invocat că hotărîrile instanţelor judecătoreşti sunt ilegale şi neîntemeiate, deoarece au fost emise cu aplicarea şi interpretarea eronată a normelor de drept material şi anume prin aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată şi cu neaplicarea unei legi care trebuia să fie aplicată.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că recursul declarat de către avocatul Brinişter Igor, în interesele lui Arion Cristina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) şi (4) CPC, care să justifice afirmaţia de ilegalitate a deciziei instanţei de apel şi a hotărîrii primei instanţe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părţile şi alţi participanţi la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) şi (3) al articolului menţionat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrşirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul şi în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluţionarea greşită a pricinii sau în cazul în care instanţa de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanţa judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Brinișter Igor, în interesele lui Arion Cristina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Brinișter Igor, în interesele lui Arion Cristina ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către avocatul Brinișter Igor, în interesele lui Arion Cristina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Oleg Sternioală